



Sygn. akt V KS 10/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu

w dniu 9 listopada 2017 r.

skargi obrońcy oskarżonego **M.Z.**

na wyrok Sądu odwoławczego - Sądu Okręgowego w P.

z dnia 31 maja 2017 r.,

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 25 stycznia 2017 r.,

- I. uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania,**
- II. zarządza zwrot oskarżonemu opłaty od skargi w kwocie 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych.**

UZASADNIENIE

M.Ż. został oskarżony o to, że:

- I. w okresie od dnia 4 lutego 2014 r. do nieustalonego dnia w Ś., w celu udaremnienia wykonania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w L. w sprawie V GNc .../13 z dnia 14 marca 2013 r. będąc Prezesem

Zarządu firmy M. Sp. z o.o. udaremnił zaspokojenie wierzyciela w ten sposób, że usunął zajętą w dniu 4 lutego 2014 r. wieloczynnościową maszynę stolarską typ Stefani, model Genesis SB, tj. o przestępstwo z art. 300 § 2 k.k.

II. w dniu 14 marca 2014 r. w Ś., w celu udaremnienia wykonania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w L. w sprawie V GNc .../13 z dnia 14 marca 2013 r. będąc Prezesem Zarządu firmy M. Sp. z o.o. udaremnił zaspokojenie wierzyciela w ten sposób, że usunął zajęty w dniu 4 lutego 2014 r. samochód osobowy marki Peugeot 307, tj. o przestępstwo z art. 300 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 25 stycznia 2017 r., Sąd Rejonowy w K. uniewinnił oskarżonego M.Z. od powyższych zarzutów, kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Od przedstawionego wyroku apelację na niekorzyść oskarżonego wywiódł Prokurator Rejonowy w K.. Zaskarżył wyrok w całości, zarzucając:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść a polegający na przyjęciu na podstawie zebranego materiału dowodowego, a w szczególności zeznań świadków i dokumentów zebranych w sprawie, iż oskarżony nie popełnił przestępstw z art. 300 § 2 k.k., w sytuacji gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż oskarżony popełnił zarzucane czyny zabronione,
- obrazę przepisów postępowania karnego, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 424 § 1 k.p.k. polegającą na tym, że Sąd w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku opierał się jedynie na dowodach nie obciążających oskarżonego, nie rozprawiając się z dowodami przeciwnymi, co miało istotne znaczenie przy wyrokowaniu.

Oskarżyciel publiczny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 31 maja 2017 r. uchylił zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego M.Z. przekazał Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

W motywach swego rozstrzygnięcia Sąd odwoławczy wskazał, że Sąd I instancji, rozpoznając sprawę dopuścił się uchybień, które uniemożliwiły Sądowi odwoławczemu merytoryczne rozstrzygnięcie: „analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazuje, że Sąd Rejonowy nie przeprowadził pewnych istotnych dla

rozstrzygnięcia dowodów ... podstawowym zatem zastrzeżeniem ... było pochapne i oględne rozpoznanie sprawy przejawiające się w szczególności w niekompletności przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego, a następnie obraza art. 7 k.p.k. poprzez poczynienie dowolnych ustaleń faktycznych sprawy” (s. 2 uz. SO). Następnie Sąd odwoławczy podał, że nie przesądzając kwestii sprawstwa i winy oskarżonego, w toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy winien w niezbędnym zakresie powtórzyć przeprowadzone już wcześniej dowody, z rozważą stosując przepis art. 442 § 2 k.p.k., między innymi jeszcze raz przesłuchać oskarżonego i świadków. W końcu „Sąd orzekający musi wszechstronnie wyjaśnić całokształt okoliczności sprawy na podstawie wszystkich dostępnych dowodów, które może, a wręcz powinien ... - przeprowadzić ... celem oceny wartości dowodowej wyjaśnień oskarżonego, a przez to do poczynienia stanowczych ustaleń faktycznych” (s. 8 uz. SO).

Od wyroku Sądu odwoławczego skargę, wywiódł obrońca oskarżonego M.Z., zarzucając obrazę przepisów postępowania tj. art. 437 k.p.k. poprzez uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, chociaż zebrane dowody były kompletne, a właściwe przepisy k.p.k. nie stały na przeszkodzie do wydania orzeczenia merytorycznego w sytuacji, gdy zastrzeżenia Sądu odwoławczego wyeksponowane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie mają wpływu na ustalenie ustawowych znamion zarzucanych oskarżonemu występku.

Autor skargi wniósł o uchylenie wyroku Sądu odwoławczego i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga okazała się zasadna.

Stosownie do treści art. 455 a k.p.k. nie można uchylić wyroku z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art. 424 k.p.k.

Sąd odwoławczy może uchylić orzeczenie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania wyłącznie w przypadkach:

- stwierdzenia bezwzględnej przyczyny odwoławczej,
- niemożności zmiany wyroku z powodu reguły *ne peius*,
- konieczności przeprowadzenia przewodu sądowego w całości.

Jak już wspomniano podstawą uchylenia wyroku przez sąd odwoławczy nie mogą być braki w argumentacji zawartej w uzasadnieniu wyroku sądu pierwszej instancji. Przyczyną wydania wyroku kasatoryjnego nie mogą też być braki materiału dowodowego. Ponowne szczegółowe przesłuchanie oskarżonego oraz „pewnych” świadków, a także ewentualna potrzeba przeprowadzenia konfrontacji celem „oceny wartości dowodowej wyjaśnień oskarżonego, a przez to do poczynienia stanowczych ustaleń faktycznych” (s. 8 uz. SO) nie świadczy o konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości. Ponowne przeprowadzenie niektórych dowodów oraz ponowna ocena dowodów nie mieści się bowiem w kręgu podstaw wydania przez sąd odwoławczy rozstrzygnięcia kasatoryjnego, o którym mowa w art. 437 § 2 *in fine* k.p.k. W końcu podstawą wydania wyroku uchylającego nie mogła być regulacja zawarta w art. 454 § 1 k.p.k., gdyż wobec nieusuniętych przez Sąd odwoławczy braków postępowania dowodowego przedwczesną byłaby ocena o zmianie wyroku uniewinniającego na skazujący. Dopiero po stwierdzeniu, że uzupełniony materiał dowodowy prowadzi do ustalenia winy oskarżonego, może pojawić się przeszkoda z art. 454 § 1 k.p.k., stanowiąca podstawę wydania rozstrzygnięcia kasatoryjnego.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę. Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

kc